

get er tænkt gennemført. Med Hensyn til Ændringerne i Grundloven og Spørgsmaalet om Landstingets Sammensætning, er det gaaet mig, som ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) nylig sagde, det var gaaet ham, at jeg mener, at det Landsting, som vil fremgaa efter de foreliggende Forslag, kan ikke anses for andet end en Kopi af Folketinget, som der slet ingen Grund er til at gaa med til. Det er min Opfattelse —, jeg tror ogsaa, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte det samme i Gaar — at man ude i Befolkningen er mest tilbøjelig til at sige: Hvad i Alverden skulle vi i det hele taget med det Landsting? Lad os komme af med det og lad os faa et Etkammerssystem, saa kunde man bedre gøre sig fortrolig med de Ønsker, som ere komne frem om Forholdstalsvalgmaaden, og saa vilde man sige, at det var rimeligt at faa Forholdstalsvalgmaaden indført, naar vi ikke havde et Landsting. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at man ved en rolig Overvejelse vil indrømme, at der er meget, som taler til Fordel for Tokammerssystemets Bevarelse, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man ved en rolig Overvejelse vil indrømme, at de Tanker, som baade det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede Medlem fra Æbeltoft have givet Udtryk, henholdsvis i Gaar og i Dag, at lade Kommunalbestyrelserne have Valgretten til Landstinget, ville have forholdsvis let ved at vinde Forstaaelse hos den almindelige Befolkning. Medens man ikke, og jeg synes med Rette, kan indrømme, at det store Hartkorn eller de store Formuer have nogen som helst Berettigelse til at have Særrepræsentanter i vor Rigsdag, vil man let kunne forstaa, at der netop ud fra Kommunalbestyrelsernes Standpunkt kan være Grund til at faa en Repræsentation ved Siden af den, der er udgaaet fra Vælgerne efter den almindelige Valgret, saaledes som vi have den og ville kunne faa den til Folketinget, hvis Forslagets Bestemmelser i saa Henseende blive gennemførte. Der er i den almindelige Befolkning, og med Rette synes jeg, den Opfattelse, at de med det store Hartkorn og de store Formuer hytte sig nok, der er saa sandt ingen Grund til, at de skulle have en særlig Repræsentation ved

Siden af den, de kunne skaffe sig gennem den Valgret, de jo have ligesom alle andre. Man vil aldrig kunne faa Befolkningen til at indse, at der er nogen Grund til at give det store Hartkorn og de store Formuer en saadan Særrepræsentation. Men jeg tror, det vilde være forholdsvis let at faa den almindelige Befolkning til at indse, at der er nogen Grund til at lade de Anskuelser, der, efter som den tidligere Udvikling er gaaet, give sig Udtryk gennem Kommunalbestyrelserne, faa en særlig Repræsentation paa Rigsdagen.

Jeg er, som sagt, klar over, at hvad enten vi blive nødte til at tage Forfatningsforandringen i to Tempi, eller vi skulle have det paa en Gang, bliver der ikke virkelig gunstige og rolige Arbejdsforhold paa Rigsdagen, inden vi naa til den fulde Forfatningsforandring, den, der giver sig Udtryk i en ændret Sammensætning af Landstinget. Jeg tror, vi gøre vel i at være klare over dette, at hvis vi skulle nøjes med en stykkevis Forfatningsændring, altsaa den, der nærmest kan siges at høre sammen med Valgkredsomlægningen, nemlig Udvidelsen af Valgretten til Kvinder og de 25aarige, er det ogsaa kun et Skridt, der skal bidrage til, at vi saa meget lettere og hurtigere kunne naa til den gennemgribende og virkelige Forfatningsforandring, som vi maa have, inden Forholdene paa Rigsdagen kunne blive saaledes, at vi kunne gøre os Haab om, at de store Spørgsmaal, som jeg er enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i maaske mere ligge i Luften, end just paa Rigsdagens Bord, eller i den allernærmeste Fremtid ville komme til at ligge paa Tingets Bord, kunne blive løste paa en mere tilfredsstillende Maade, end det har vist sig, vi have kunnet løse de Spørgsmaal, der have været fremme i den senere Tid. Dette kan kun naas derved, at vi faa skabt en Repræsentation for Befolkningen, som den har ikke alene mere Tilid til, men ogsaa føler sig tryggere overfor, end Tilfældet nu er, og Spørgsmaalet gælder da først og fremmest og i særlig Grad Sammensætningen af Landstinget.

Jeg finder ingen Anledning til at forlænge Forhandlingerne ved at komme ind paa Enkeltheder i Forslaget og endnu mindre ved at gentage, hvad der er sagt